

לשלב את ה"ספיישל" (הולדה הטובה פטור) רה מקלקולציות אלו.

כישלוננו של רפול

מז חטקטיות של "לוחמת-שיריון" היו הן צנחנים בישימון תורתי ומושגי מוחלט. אף הטכניקות המיבצעיות שלהם בלחימה רגי' לית, שבה היו אמורים להיות מומחים, לא היו מן המתקדמות ביותר — כל חייל רגלי ממוצע מן "הבריגדה" היה יכול ל" למדס הרבה דברים שלא ידעו, אבל הצנ' חנים יכלו לחדש לו מעט מאד, אם בכלל; וב"לוחמת שיריון", כחרמ"ש, על אחת

לא תביגום וידעו לבצעם, אם בכלל, באופן חיצוני ומכני בלבד.

קריטית במיוחד והרת-אסון-בכוח היתה איהבנת הצנחנים, שהטקטיקות אשר קנו מחילה-שיריון מושתתות על הטנקים: עלי- הם מוטלת כל העבודה הרצינית, והם החורצים את גורל הקרב. לא נודעה חשיי בות רבה לכך, שרוב הכוח המסתער הוא חרמ"ש; נכון יותר, חשיבות עובדה זו היתה רק בכך, שיימצאי יותר אנשים אשר יטאטאו בעיקבות הטנקים.

רפול עצמו, וכן כל אחד ממפקדי-המישנה שלו, היו מחוייבים, בכל מיקרה, לשלוט באופן יעיל והדוק ביותר על הטנקים שלי- רשותם, תוך החוקתם קצר ובלתימת גטייתם הטבועה ללחום, כאשר דושת-המאיץ לי- חוצה בקביעות לריצפה. בנסיבות הספצי- פיות ההן היו חייבים בכך פי כמה וכמה: לרצונם או לרצונם, היו הטאקטיקות, שבהן

חייני מוח קותי לאחר כיבוש תענות אוב-כתף הבורים כותבים היסטוריה

כמה וכמה. זו היתה מונופול סגור ומוחלט של חיל-השיריון, לצנחנים — כלומר, לי אנשי החי"ר של צה"ל — לא היתה שם דריסטר-גל.

כך, משערו הצנחנים על זח" ל"מים והסכו עוצבה משוריינת, לא היתה ברירה כירם, אלא דאמק את "לוחמת החרמ"ש" כפי שפותחה בהידיה-שיריון, היתה זו תורה מקורית ביותר, שאופיינה בעיקר על ידי השאיפה להכביח שהחרמ"ש יהיה מה שפחות "חיל-רגלים" ומה שיותר "משורייני".

עוד בתקופת אלעזר נוצרו, לצורכי הס' תערות על מערר-קווי מן הדגם הסובייטי (שהיה נקוט או אצל המצרים) טאקטיקות משונות — משום-מה מאזכרים אותן לשבחן של אלעזר — שבהן הפך החול"ם מעין טנקוואטא, והסתער על החפירות, בעיקבות הטנקים, תוך "דריסתו" או תנועה לאורכו, כאשר הרגלים שלהם לוחמים "ברכוב", למעשה, כך חדלו אנשי החרמ"ש להיות רגלים, אלא הפכו "אנשי צוות וחל"ם", המפעילים את נשקם מעל גבי סיפונו, תוך תנועה, כלפי האוייב, ואל תוך התער' לות. באופן זה הובטח כי החרמ"ש לא יעכב את "התנופה", על-ידי שירד ללחימה רגלית.

טאקטיקות אלה השתמע זילול בחי"ר — בגילגולו חרמ"ש — והכנתו המוח' לתל לטנקים כגורם משיגי וכפוף להם, גם במישור הטאקטי ואף בנסיבות שבהן מקובל על הכל כי החי"ר הוא גורם העוצמה הדומיננטי, והטנקים הינם בגדר "מסייע" לו. האמת היא, שהשיריונאים לא הוטרדו מדי על-ידי החרמ"ש, ומה ש הוא עושה, או לא עושה, או כיצד, שהרי בלאו הכי הטנקים הם אשר ימוטטו את האוייב וישיגו את המשימה, כאשר ה' חרמ"ש רק מטאטא אחריהם.

באמצע אורח-לחימה אלה, כבלו ה' צנחנים את עצמם מראש לטכניקות טאק' טיות שגות-מיסודות ואנטי-חי"ריות ב' אופיין, המבוססות על תפיסות ועל אירגו' ניכחות וחלוקת תפקידים, אשר הצנחנים

זולנוע

שחקנים

הצמד החביב ביותר

מסורת הוליוודית עתיקת-ימין קובעת, שככל שהשחקנית היא יפה יותר, היא גם טיפשה יותר. וכאשר היא מגיעה לדרגה של פצצת-ימין, מתייחסים אליה הכל, בעיר- הסרטים, כאל יצור אינטלי שחזהו התי- פתח על חשבון מוחו. מכאן הדיבורים ה' תכופים על "תבלונדית המטומטמת" וה' אמונה העיוורת שגברה יפה אינה צריכה שכל, משום שהיא ממילא משיגה כל מה שהיא רוצה בדרכים אחרות.

מרילין מונרו, ג'ין הארלו, הדי לאמאר ואלילות רבות אחרות שילמו בבריאותן הגפשית על הצלחתן, ולמרות זאת, המסו' רת בעינה נשארה. אבל הזמנים מתחנים, הקומוניקציה משתפרת, ומסתבר שיש פצ' צות, שמסתירות מאחרי החזית המסנוורת מוח שפועל לא-הרף.

למשל, ראקל וולש. הדבר הטוב ביותר שנאמר עליה הוא ש"זה הצמד המוצלח ב' יותר בהוליווד" (איש אינו מתבונן לראקל בעיניים, ממשיך ההסבר, אלא קצת יותר למטה, שם מזדקר הצמד בגאון). הסרטים שבהם נטלה חלק הפליאו באיוולתם, "הופ' עתי בכל-כך הרבה תפקידים מטופשים, עד שהכל החליטו כי אני חייבת להיות טיפי- שה", נאנחת ראקל, הראיונות שהעניקה לעיתונות לא שיפרו בהרבה את התמונה, והגברת ראקל טחאדה (כפי שנקראה ב' מקור) השתקפה מתוכם כשטוחה להפליא בכל המובנים, חוץ מן החזה.

המחלבה המפורסמת. כל סרט חדש שלה העלה הספד חדש לקאריירה שלא התעלתה מעולם מבחינה ביקורתית. אבל "המחלבה" המפורסמת, כפי שמכנים אותה בהוליווד, הצליחה למשוך צופים למרות הביקורות, ואם הזילה דמעות, על מה שנכתב בהם, היה זה תמיד בדרך אל הבנק.

הנה, למשל, סרטה החדש אמא, המח-

שחקנית-זמרת מאחרי החזית

ראקל וולש מה שפועל כל הזמן

מצב לא-נעים

לחימת חטיבת הצנחנים הפכה סיפור אומלל מייד לאחר חציית ה' גבול.

מארבע פלוגות הפטונים, אחת (של אמ' נון גילעדי, אשר נהרג שם) הושארה מאחור, במיסגרת "כוח גרנית", במשימה (המשך בעמוד 46)